

Marathon van de Ardeche 2010

Vertrek woensdag 10 november

Na veel over en weer getelefoneer, afspraken, mailtjes enzovoort werd er afgesproken om tussen 20 en 21 uur woensdagavond te vertrekken richting het zuiden, bestemming zou worden... de Ardeche. Chauffeur Cindy vertrok in Overpelt, de eerste stop was al 4 km verder aan de 'prijzenklopper in Hechtel'. Jaja, de Beekes waren een aantal dingen vergeten en de mama (veel te goed!) bracht alles even naar de parking zodat we niet te ver moesten om rijden. Allé terug vertrokken en nu hopelijk met alles bij. Tussenstop in Luxemburg, andere chauffeur en verder. Ondertussen had Jan al een aantal uurtjes in de bus op de grond geslapen. Volgens de mannen lag dit het beste... veel plaats en geen bobbels. Er werd veel gepraat (lees gedroomd) over een nieuwe bus. Eentje zoals je ze hiernaast afgebeeld ziet zou niet slecht zijn. Na nog een aantal tussenstops, pogingen om te slapen en kilometers die voor sommige langzaam en andere heel snel vooruit gingen, kwamen we aan op onze bestemming! Omdat we nog een beetje te vroeg waren om naar ons huisje te gaan, zijn we eerst al een keertje gaan kijken naar de 'Charlemagne'. De meest gevreesde plaats voor alievaarders, eens hier voorbij gaan de hartslagen zo'n 10% naar beneden. De gezichten begonnen al andere contouren te krijgen bij het zien van deze stroomversnelling, maar ze zagen het nog zitten! Rond 8 uur mochten we in ons huisje, mooi huisje,

voldoende plaats en warm!

Donderdag 11 november

Ondertussen zijn we al donderdag, van slapen kwam niet veel meer in huis. Na het ontbijt met z'n alle naar de winkel. Toch leuk om te winkelen als de visa van een ander betaald ;). Een volle kar met eten, drinken, versnaperingen enz... terug naar het huisje. Davy zijn enthousiasme kwam boven en de boten kwamen van de remork voor een grondige controle, hier en daar werd nog wat bijgewerkt, nog wat plakband, verzetten van voetsteunen.... maar oei, stukken aan de voetsteun van de K2, ai hoe lossen we dit op. De slijpschijf, epoxy, hamers, boren, vijlen werden bovengehaald (jaja dit is een standaard uitrusting voor de Ardèche) toch zeker als je ene Davy Theys bij hebt. Snelsnel werd die voetsteun gefikst en te drogen gelegd aan de verwarming. Dit betekende wel dat er niet kon voorgevaren worden in K2. Maar gelukkig hadden zowel Jan als Davy nog een afdaler bij. Dus konden ze individueel de afdaling al eens verkennen. Zo gezegd, zo gedaan. Omstreeks één uur brak het uur van de waarheid aan en ging iedereen voor de eerste keer op het water. Succes eh jongens, we zien jullie wel over een tweetal uurtje terug aan de aankomst. Chauffeur Dirk Theys van dienst gaf Cindy nog enkele instructies om zonder brokken met de gehuurde minibus van de mannen van Lier aan de finish te geraken. Hijzelf reed met de bus van Neerpelt. Een paar keer gestopt om te zien of iedereen nog wel volgende met het varen en terug door. Aan de finish kwamen zeer positieve reacties zoals ' oohh als het dit is zie ik het wel zitten', 'komt in orde'. Na een lekkere maaltijd en nog een spelletje rummicub ging iedereen vroeg het bedje in, sommige onder ons hadden de nacht tevoren niet veel geslapen.

Vrijdag 12 november

Vandaag werd er om 8 uur opgestaan, bakker Dirk was al vertrokken terwijl kok Jan (van wie zou het hij dit hebben???) spek met eieren bakte. En gesmuld dat er werd.... Later bleek dat we dit ontbijt goed konden gebruiken toen we een tweetal uurtjes later aan een wandeling begonnen. Het werd een wandeling door de bedding van een rivier. Wat begon als leuk en tof werd als maar gladder, smaller, steiler en hoger. Maar overal geraakten we door, al was dit voor sommige wel met de nodige natte voeten. Het was een toffe wandeling en iedereen was alvast opgewarmd voor het varen in de namiddag. Onderweg aan de camping werd het team voltallig met Pier en z'n vriendin. Er werden afspraken gemaakt om in de namiddag

te varen, maar eerst moesten de inschrijvingen nog geregeld worden. Dus met z'n alle in de bus en naar de sporthal. Na een kleine discussie werd Davy en Jan hun nummer veranderd in een gele nummer zodat ze op de eerste rij mochten starten. Thomas en Nick waren hun hart al aan het ophalen in alle standjes met schoentjes, spat- dekken, crafts,

regen vestjes, enz... Ohjee is het al zo laat, dringend in de bus en naar huis om te eten. Klein uurtje later was de start van het voorvaren van de Charlemagne voorzien. De zenuwen waren nog goed onder controle. Het bovenstuk van de wedstrijd werd tweemaal gevaren. Daarna was het terug tijd om het plaatselijke kajakmarktje op te zoeken en jawel ... veel te kopen (lees veel geld opdoen). De lekkere spaghetti gemaakt door de kookploeg werd zeer op prijs gesteld. 's Avonds werd er nog wat nagepraat, gelezen en alles werd klaargemaakt voor de volgende dag: 'de wedstrijd'. Iedereen tijdig in bed om de volgende morgen tip-top in orde te zijn voor DE DAG.

Zaterdag 13 november

Half acht werden we wakker van de wekkers (de 'Beekes' hadden hun wekker perfect samen getimed zodat iedereen ineens wakker was van al dat gepiep (of was het nu muziek). Bakker Dirk was al terug en zo konden we meteen aan tafel voor een stevig ontbijt. Hierna was het alle hens aan dek om ervoor te zorgen dat de nummers op de boten geplakt waren, drinkzakken gevuld werden, nodige discussies van kledij om te varen te voeren en vooral mentaal voor te bereiden op een tweetal uur afzien. Rond half tien werd er vertrokken naar de camping, waar ook de start gegeven werd. Nog eens alles checken en dan konden de chauffeurs vertrekken. Die hadden ervoor gezorgd dat ze strategisch een goede plaats hadden om iedereen te zien passeren namelijk 'de Charlemagne'. Elf uur, ja ze zijn vertrokken, 11.10 uur kwamen de eerste K2's al

aangevaren. Nu werd het opletten geblazen om iedereen te zien. Davy en Jan kwamen 18de door de Charlemagne, wat zeker niet slecht was. En dan werd het druk, heel druk.... K1, R1, C1, C2, surfski's, toerboden, boten zonder bemanning... alles kon je daar zien. En dan was het zoeken geblazen naar Thomas en Nick in afdaler. Ja daar was Nick... maar wat was hij aan het doen.... aan het wachten.... Op wie??? Was dit een slecht teken of durfde hij niet verder? Maar enkele seconden later zagen we daar een blauwe NWC peddel drijven met daarachter Jens Deleye van Lier. Wat gevreesd werd, was werkelijkheid geworden. Thomas was vlak voor de Charlemagne omgeslagen en zijn

peddel verloren. Hij was nog tijdig voor de Charlemagne aan de kant met zijn boot. Al een geluk zijn er van die goede Belgen die andere mensen nog helpen. Jens bracht de peddel van Thomas aan de kant zodat hij met alle attributen kon verder varen. Voor de rest van de rit zal je de details aan de vaarders moeten vragen, want de chauffeurs kunnen van het verdere traject niets zien. Op naar de Finish! Jan en Davy kwamen als 25ste K2 over de eindmeet, wat zeker niet slecht is! Daarna volgde Pier, Nick en Thomas. Voor verder uitslagen en tijden gelieve je te wenden tot de secretaris ;). Nu was het tijd om terug op krachten te komen en de sfeer van finish op te snuiven. Al vlug werd er terug richting huisje vertrokken, hier en daar werd nog gestopt op een uitkijkplaats of voor geiten.... Terug in het huisje moest er nog gewinkeld worden. Het avondeten werd een lekkere pizza van een plaatselijk pizzakraampje.... Mmm gemaakt dat het heeft! Oei, wat vliegt de tijd hier toch snel, prijsuitreiking om half acht, maken dat we in de bus zitten en vertrekken. Ondertussen dat de vaarders naar de prijsuitreiking gingen werd er door de kook-chauffeurploeg in het huisje opgeruimd. Moe maar voldaan ging iedereen vroeg naar bed.

